

5561 17. Marts 1897: 1. Beh. af Lovf. om Bidr. til Understøttelseskasser for arbejdsløse. 5562

ved, at denne Regel er altfor ubestemt til, at den kan bruges. Man kunde henvise til, at der her er lagt Bægt paa, at Medlemmerne selv skulle yde et Bidrag til ovennævnte Formaal, det vil altsaa sige til Afhjælpning af Trang som Følge af Arbejdsløshed. Men her kommer jeg atter til den Forbindelse, der er mellem Fagforeningerne og Kasserne her, baade de nu eksisterende og dem, der komme i Fremtiden, thi for dem vil sikkert det samme komme til at gælde, at det er en meget let Sag at overføre en Del af det Bidrag til Fagforeningerne, som er bestemte til Strejkeunderstøttelse, til Understøttelseskasserne for Arbejdsløshed og omvendt. Thi det er sikkert, man kan ikke holde den Understøttelseskasse for Arbejdsløshed, som den ærede Ordfører særlig tænkte paa, ude fra den Arbejdsløshed, der staar i Forbindelse med Strejke. Navnlig er det jo givet, at naar en Strejke mislykkes og Strejkeagitationen, Strejkeledelsen slutter sin Virksomhed af den Grund, saa vil der som Regel være mange af de strejkende Arbejdere, som ikke ville kunne komme til at genoptage Arbejdet og Følgen deraf er den, at i alt Fald disse Arbejdere kunne komme til at staa som arbejdsløse. Der er saaledes i den Kasse, jeg nævnte før, Arbejdsmændenes Forening for Sjælland og Fyn, en Bestemmelse om, at naar en Strejke har været i 7 Uger, og det ikke er lykkedes Ledelsen at faa en Ordning af de paagældende Arbejdsforhold, ophører Understøttelsen til de strejkende, og, som det hedder i Vedtægterne, saa betragtes de som arbejdsløse. En saadan Bestemmelse vil man med Lethed kunne indsatte i Fagforeningernes Vedtægter og derigennem faa en saadan Forbindelse mellem det ene og det andet, at Staten i Virkeligheden kommer til at yde Hjælp ogsaa til Strejker. Den ærede Ordfører henviste til, at det, der her var Tale om, var kun en Bemyndigelse for Indenrigsministeren, Indenrigsministeren kunde selv bestemme, om han vilde benytte denne Lov, og under hvilke Bilkkaar han vilde benytte den. Saaledes pleje vi ellers ikke at forstaa Love. Naar det i Loven hedder, at en Minister bemyndiges til at bruge et Beløb, og han er gaaet ind paa at tage imod Loven, saa opfattes dette som en Forpligtelse for ham til at bruge den, og han kan loyalt ikke gaa

hort fra den Tanke, som ligger til Grund for Forslaget. Naar det gjaldt om at sætte nærmere Bilkkaar for Benyttelsen, hvis dette Forslag blev til Lov, hvad det nu ikke bliver i min Tid, vil jeg ganske vist føle mig bunden til at give Fagforeningerne Tilfred overensstemmende med Lovens Regler; men jeg vilde være i den største Forlegenhed med, hvorledes jeg skulde stille Bilkkaar op, som nærmere kunde begrænse Fagforeningernes Raadighed over Bevillingen. Loven indeholder ikke nogen som helst Vejledning i saa Henseende, og at man skulde give sig til paa anden Haand at opstille saadanne Betingelser, der jo altid ville komme til at gaa i indskrænkende Retning over for Lovens Formaal, vilde jeg rigtignok finde meget betænkeligt. Det vilde være saa meget mere betænkeligt, som Loven selv indeholder en Bestemmelse om, hvorledes der skal føres Kontrol med Kasserne, nemlig den Regel, at Kasserne aarlig skulle indsende en Indberetning om deres Virksomhed. Hertil skal jeg kun bemærke, at det er en saa ringe Kontrol, at det i Virkeligheden er slet ingen. Det er jo givet, at en Beretning, afgivet til Indenrigsministeriet over den Understøttelse, der er givet til arbejdsløse, ikke kan give Indenrigsministeriet den mindste Vejledning til at bedømme, om de, der have modtaget Understøttelsen, i Virkeligheden have været arbejdsløse eller ikke. Dette Forhold maa lægges fuldstændig i Fagforeningernes Haand, saafremt man overhovedet vil gaa med til denne Ordning. Hermed skal jeg slutte, idet jeg bemærker, at jeg af principielle Grunde, som jeg saaledes har udtalt, ikke kan give dette Lovforslag min Tilslutning.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(F. Jensen [Kjøbenhavns Amts 10de Valgkreds]): Den ærede Minister har i sin Slutningsbemærkning fuldt ud sluttet sig til det Standpunkt, hvorpaa Regeringen, Højre altsaa, hidtil har stillet sig i denne Sag, ved at sige, at han af principielle Grunde, fordi han mener, det ikke er nogen Blygt for Staten at skaffe enten Arbejde eller Understøttelse, ikke kan slutte sig til dette Forslag, uanset den Maade, hvorpaa det søges praktiseret. Den ærede Ministers indledende Bemærkninger forbadte mig noget, idet jeg dog i alt Fald troede, at den højtærede Minister